

rer arbejdstagerrettigheder, børnekonvention, miljøbestemmelser. Vi ser heldigvis selv på dette punkt en større og større opmærksomhed også fra virksomhederne, og jeg tror, at en MAI-aftale bygget rigtigt op yderligere kan underbygge en sådan tendens.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for det meget klare svar om mulighederne for at foretage national og international miljøregulering uden at komme i strid med en kommende MAI-aftale om den danske forhandlingslinje på det her område. Jeg er glad for, at det nu er slået fuldstændig klart fast, at selvfølgelig er det målsætningen for den danske forhandlingsindsats, at der skal være mulighed for også at lave forbedringer i miljøreglerne, uden at det bliver anset for at være ekspropriation, der kan udløse en erstatning. Nu er det slået klart fast, og det var godt.

Så er der spørgsmålet om arbejdstagerrettigheder. Jeg er da glad for, at udenrigsministeren gerne så, at MAI-aftalen kunne lægge op til en beskyttelse af arbejdstagerrettigheder i de enkelte lande, men jeg synes, man burde overveje, om ikke anledningen er der til at lægge et øget pres på nogle lande med henblik på, at når man vil være med i det gode selskab, hvad angår investeringer, får man også nogle forpligtelser, altså at bruge MAI-aftalen som et redskab til at sikre, at landene lever op til et minimum af beskyttelse af arbejdsvilkår og lønmodtagerrettigheder.

Og endelig er der spørgsmålet om de svage lande, som har brug for en særlig form for beskyttelse muligvis i en kortere periode, muligvis i en længere periode. Der mener jeg, det er meget væsentligt, at Danmark i sin forhandlingslinje sikrer, at vi allerede på nuværende tidspunkt i forhandlingerne i OECD skaber mulighed for, at ulandene står stærkt i den forhandling, at det ikke er noget, som vi fra dansk side siger skal gøre sig gældende i de kommende forhandlinger med ulandene, men at det allerede nu afspejles i aftalen, at der er enighed mellem parterne i OECD om, at sådan skal det være, når man begynder at forhandle med ulandene.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og tak til de partier, som har givet udtryk for, at de fandt, at den her debat var væsentlig.

Vi har jo også kunnet konstatere, at en række partier, formentlig et klart flertal her i Folketinget, har tilkendegivet over for regeringen, at den orientering, som har fundet sted på det her område, ikke har været tilfredsstillende fra regeringens side i forhold til Folketinget, og på den baggrund er det tilfredsstillende, at regeringen i dag har givet det klare signal, at der skal ske en grundig orientering.

Det har jo været et kardinalpunkt i debatten, om det ville være muligt at sikre, at vi kan forbedre vores miljøstandarder og forbedre arbejdstagerrettighederne, og der har været fortolkninger lagt frem af de forskellige ordførere og senest af ministeren, som jeg opfatter som et fremskridt, således at det er tilkendegivet i fortolkningen af dette forslag til vedtagelse, at det skal være muligt at forbedre den nationale lovgivning.

Tilbage står så til gengæld det problem, at ministeren tilsyneladende ikke ønsker at rejse krav om ændring af tvistbilæggesystemet. Ministeren mener åbenbart, og det er her, vandene skiller mellem flertallet og Enhedslisten, ministeren mener åbenbart, at man kan leve med det tvistbilæggesystem, som ligger i det nuværende aftaleudkast.

Efter vores opfattelse vil de regler om tvistbilægelse, som foreligger, give de multinationale selskaber alt for stor indflydelse på kommende sager mellem staterne og de multinationale selskaber, og de kan betyde, at selv om man skulle få vedtaget forbedrede bestemmelser om miljø og arbejdstagerrettigheder, vil den konkrete fortolkning og udlægning af disse bestemmelser komme til at foregå i et tvistbilæggesystem, hvor det alligevel bliver de multinationale selskaber, som har fat i den lange ende.

Derfor må vi sige, at man med den vedtagelse, som et stort flertal nu om lidt vil stemme for, er nået et skridt videre i formuleringen af en dansk forhandlingsposition, når det gælder, at der skal være mulighed for bedre nationale bestemmelser. Men der er altså stadig væk så store mangler ved den danske forhandlingsposition, at vi i Enhedslisten ikke finder, at flertallets forslag til vedtagelse endnu hviler på et forsvarligt grundlag.